

Europea. Nosaltres assumim com a pròpies les vexacions que pateixen i instem al conjunt de gitanos i gitanes de Catalunya, Espanya, Europa i el món a col·laborar per fer possible un front comú contra els racistes de sempre.

Alguns dirigents polítics utilitzen els gitanos incorporats últimament a la Unió Europea com un grup ètnic en el qual centrar la seva campanya antiimmigració. Així, apareixen en els mitjans de comunicació amb discursos vibrants que pretenen atreure el vot de l'extrema dreta racista i xenòfoba cada dia més forta a Europa. Els gitanos que gaudim de la ciutadania europea des de temps immemorials hem de caminar al costat del govern i de la societat en general i plantar cara a aquests polítics amb totes les armes que l'Estat de Dret democràtic posa al nostre abast.

La conciliació cultural en la dona gitana és necessària per avançar, evolucionar i nodrir-se com a poble, ja que és sobre les dones que recau la responsabilitat de transmetre el llegat cultural gitano. Des de aquí volem animar que es creïn polítiques amb un enfocament de gènere i cultural per donar resposta a la situació de la dona gitana.

Les gitanes han de tenir presència als espais de decisió política, en els diferents organismes locals, nacionals i internacionals, també en els diferents espais de representació i participació social, per així donar una visió realista del seu poble i d'elles mateixes. D'aquesta manera assegurarem i vetllarem per la igualtat de gènere i, en concret, per la promoció de la igualtat de les dones gitanes.

La memòria històrica del poble gitano reflecteix un paradigma de discriminació i un desposseïment de la nostra llibertat econòmica, estructural i cultural. Aquesta memòria també forma part de la història d'Espanya i de Catalunya. És necessari, per a la finalització d'aquest procés històric d'intolerància i per a la consolidació real del denominat estat del benestar amb la població gitana, enfortir el compliment de les lleis ja establertes que vetllen per la igualtat i el respecte entre tots. Especialment, s'han de desenvolupar polítiques contra l'antigitanisme, present en tots els àmbits de la societat, l'administració, el sector empresarial, etc.

Manifest “Poble gitano. Construint el nostre futur”

8 d'abril de 2014

Una de les banderes que, amb més afany, enarboren els pobles minoritaris que viuen en condicions de subordinació a les grans comunitats és aconseguir el reconeixement del dret a la diferència. Els pobles respiren la seva cultura i la necessiten per seguir vivint. La veritable motivació que empeny la majoria dels gitanos compromesos amb el futur de la nostra comunitat és el desig de reafirmar la nostra identitat col·lectiva com a poble, portador d'una cultura i d'una història comunes. La lluita de la comunitat gitana per aconseguir el ple gaudi dels seus drets ciutadans té múltiples facetes, que van des de l'exigència que se'ns respecti i accepti tal com som, és a dir, com a subjectes portadors d'una cultura diferent i mil·lenària, fins a les reivindicacions més urgents que fan referència a la conquesta dels mitjans indispensables per viure amb dignitat.

La cultura és una composició on es barreja el saber i el sentiment i que permet donar senyals d'identitat als pobles. Els costums, la gastronomia, l'art, els sistemes de valors, la història, la llengua, etc., fan que els gitanos ens sentim gitanos i que se'ns percebi com a tals. La persecució cultural històrica que hem patit, la marginació a la qual continuem estant sotmesos en molts aspectes de la vida ciutadana i, sobretot, les agressions que sofrim per part d'alguns mitjans de comunicació que presenten com a gitanos costums i tradicions que res tenen a veure amb nosaltres, fan que els nostres costums i tradicions legítims es trobin realment amenaçats i en perill.

D'altra banda, com a comunitat gitana declarem que per tal que existeixi un reconeixement total del nostre poble per part de la societat majoritària, aquesta ha d'acceptar el nostre idioma, el rromano, com un tret consubstancial de la nostra cultura. Les autoritats li han d'atorgar el mateix rang de què gaudeixen les llengües cooficials de l'Estat. El govern de la Generalitat de Catalunya ha apostat pel foment de la nostra història i idioma però, per tal de restituir veritablement el rromano, és necessari que aquest sigui impartit dins de l'horari lectiu en determinades escoles. L'afany que ens mou per recuperar la nostra llengua no ha de suposar cap mena de conflicte amb la resta de la societat. Els gitanos volem recuperar el rromano perquè és l'idioma que parlen els més de catorze milions de gitanos que vivim al món i perquè, en definitiva, també el rromano ha de representar un element més de la riquesa plural del país. De la mateixa manera manifestem

que tant el dia 8 d'abril, Dia Internacional del Poble Gitano, com la nostra bandera i himne han de gaudir del respecte i el lloc que li correspon juntament amb els emblemes i reconeixements oficials de l'Estat.

Avui el poble gitano pot parlar amb absoluta propietat sobre les seves intencions socials, formatives i culturals. I tot i que encara estiguem sotmesos a la tutela dels *gadges*, que administren els nostres recursos i assumeixen la nostra representació en tots els fòrums, cada dia creix el convenciment que això ha d'acabar aviat. La Constitució de 1978 i l'Estatut d'Autonomia de Catalunya són tan nostres com de qualsevol altre ciutadà, i la nostra participació en la construcció de l'Estat ha de ser cada vegada més plena i responsable. No desitgem ser subjectes passius en la formació de les diferents administracions. Volem tenir el lloc de responsabilitat compartida que ens correspon amb la resta de ciutadans d'aquest país, perquè només a través del compromís polític és possible la solució dels problemes que ens afecten. Els partits polítics han d'entendre, igualment, que la participació dels gitanos en el compromís polític ha d'assumir-se amb la solidaritat suficient per afavorir que hi hagi gitanos en els òrgans de decisió de l'Estat. Les minories ètniques tenen tanta més esperança en els seus governants com més a prop s'hi troben. Ja és hora que gitanos i gitanes puguin aportar la seva visió de les coses a l'hora de decidir sobre aquestes.

El racisme que prolifera per tot Europa ens preocupa a tots en qualsevol de les seves manifestacions. El denominador comú sempre és el mateix: una part de la societat majoritària, menyspreant els drets humans més elementals, ataca violentament col·lectius minoritaris formats per persones de diferent raça, ètnia o, senzillament, de diferent cultura o forma de vida. Però no oblidem que, per sobre de qualsevol altra consideració, el racisme és una aberració que oblida que el fet del naixement dels individus sempre és el mateix.

El poble gitano és l'objectiu de molts col·lectius racistes igual que altres minories ètniques o culturals. Volem fer extensiva la nostra solidaritat a tots els grups i minories que puguin sofrir qualsevol tipus de discriminació. Ens provoquen una especial inquietud les cruels injustícies, persecucions i crims que pateixen els nostres germans en països que formen part de la Unió